

EN TIDNING FRÅN VETLANDA PASTORAT HÖSTEN 2015

Vetekornet

#3 2015

Svenska kyrkan 
VETLANDA PASTORAT

**CECILIA VILL VARA
LITE GALET KLOK** sid 6

**ERIKSHJÄLPEN GRUNDADES
I EN POJKES SJUKSÄNG** sid 10-11

**CHARLOTTE 25 ÅR
PÅ ORGELPALLEN** sid 15

TEMA:

**KLOKHET
VISHET
FÖRSTÅND**

ÖPPENHET, URSKILJNING OCH BESLUT

Vad är det första som dyker upp i huvudet när du hör orden klokhet, vishet och förstånd?

Är det ordspråket klok som en uggla, ett IQ-test eller månne en spenslig, skäggig åldring på en avlägsen bergstopp dit du kan vandra och ställa frågor om livets mening?

Jag tänker på öppenhet, urskiljning och beslut. Tre ord som beskriver hur en människa kan hantera livet på ett klokt, vist och förståndigt sätt. Tre ord som ger en bild av ett praktiskt förhållningssätt till allt och alla. Orden är inte gripna ur luften, de är väl beprövade i kyrkans historia. Ignatius av Loyola, jesuitordens grundare på 1500-talet, var en av dem som utmejslade dessa principer som en metod i den andliga vägledningen.

Öppenhet- att vara uppmärksam på vad som väcks inom mig i olika situationer, lägga märke till det utan att värdera det och erkänna det utan att bedöma det.

Urskiljning- att sortera det jag lagt märke till. Vad var ytligt och övergående och vad var djupt och bestående?

Vad kan Gud vilja ha sagt med det? Samtala förtroligt i bön med Gud, Fadern, Sonen och Anden om det som dykt upp, men också med någon annan person du har förtroende för.

Beslut- att låta det jag då upplever som tilltal från Gud ur djupet av mitt innersta också leda till ett beslut som gör att jag kan välja ett förhållningssätt i situationen och ta nästa steg i livet.

Min erfarenhet är att detta förhållningssätt till livets frågor leder till kloka och visa beslut efter bästa förstånd. Poängen är att det förtroliga samtalet med Gud och tilltalet jag finner där försätter mig i frid, med andra ord i samförstånd med Gud själv. Ignatius kallar det "tider av tröst". En tumregel i hans vägledning är att aldrig i tider av missmod ändra ett beslut som fattats i tider av tröst.

Den tumregeln tycker jag är klok, vis och förständig.

Peter Åström

KYRKOHERDE OCH KONTRAKTSPROST

"Sannerligen, jag säger er: om Vetekornet inte faller i jorden och dör förblir det ett ensamt korn. Men om det dör ger det rik skörd." (JOH12:24)

Cecilia Hjort Athler, verksamhetsansvarig för Tillväxt Vetlanda, tycker att man ska vara lite galet klok. "Jag vill vara förständig, men inte tråkig. Gör vi något för att sätta Vetlanda på kartan är det bra för näringslivet".

Omslagsbild:
Marita Lindwall



Ansvarig utgivare:

Peter Åström

Text och bild:

Marita Lindwall, Lindwalls Text & Bild
marita@lindwalltext.se
0383-184 31, 070-299 26 21

Grafisk form:

Hördegård & Svahn Reklambyrå
www.hsreklam.se

Tryck: Grafiska Punkten, 7 800 ex

Redaktionsgrupp:

Paul Andersson
Jan-Erik Eriksson
Annelie Sjödin Wickstrand
Lena Söderberg
May Thomsen

Har du någon förebild som står för klokhet och vishet?

ENKÄT



Désiree Källqvist:

Tina Andreasson är en klok och vis människa. Hon är öppen i sinnet, vänlig, lyssnar och är nyfiken. Hon har en stor kärlek till livet och naturen. Hon driver framgångsrikt sitt företag och genom att bry sig om sina kunder och vara professionell är hennes firma den överlägset mest framgångsrika i regionen.



Alf Karlsson:

Kantorn, Gustav Lindegren, när jag gick i sexan i Kråkshult, och min far Georg.



Britt Ivarsson:

Kyrkofader Augustinus. Han ville bli en klok man och lyckades också. Tomas Sjödin är också en mycket klok man och en av mina idoler.



Birgitta Sacrédeus:

"Bo Brander som var präst i Vetlanda under min tonårstid. Han betydde mycket i mitt andliga liv."

SOMMARKYRKAN I NÄSBY LIKA POPULÄR SOM ALLTID

Sommarkyrkan i Näsby lockade som vanligt en stor publik. – Jag är jättenöjd konstaterade Charlotte Waldo Eriksson.



"Enea" som består av Terese Wiberg, Linda Sandström och Ulrika Martinsson, är en grupp som spelat ihop sedan tjugo år tillbaka. De gjorde ett uppskattat framträdande i Näsby kyrka.



"DET KÄNDES KLOKT ATT VI GIFTE OSS"

En strålande sommardag i augusti gifte sig Sara Persson och Johannes Karlsson i Nävelsjö kyrka. Vigselförrättare var komminister Runo Bengtsson och brudnäbb Hilma Karlsson.

- Vi förlovade oss i mars 2013 då vi hade varit tillsammans i ett år. Så beslutade vi oss att gifta oss nu i sommar.
- Sara berättar att det var naturligt att det blev Nävelsjö kyrka.
- Jag är uppväxt i Nävelsjö och har gått i skolan precis bredvid kyrkan så det kändes bra att få gifta sig här.
- Nu har Sara och Johannes renoverat en lägenhet på landet utanför Nävelsjö.
- Och vi sov faktiskt här första gången tillsammans på bröllopsnatten.

VARFÖR HAR DU KOMMIT TILL SOMMARKYRKAN I NÄSBY?



Lill Carlsson:

"Jag kommer varje år till sommarkyrkan för att lyssna på konserterna som alltid håller hög klass. Sedan är det en vacker kyrka och jag känner att det är viktigt med gudsrelationer."



Arne Lindquist:

"Det är alltid intressant att lyssna till nya lokala förmågor. Och det brukar alltid vara bra. Jag går gärna till kyrkan och sätter mig ner en stund och tänker."



Eivor Lindquist:

"Det känns roligt att komma hit en så fin sommarkväll som denna. Brukar alltid försöka att komma hit."



Ingmarie Andersson:

"Vi har kommit för att lyssna på Terese och hennes kompisar. Det är så trevligt att komma hit till Näsby och se hur de har det här."



Rune Andersson:

"Kul att komma hit på sommarkvällen och träffa folk och lyssna."

MARIA FICK IDÉN TILL LOKAL BOKMÄSSA

”JAG VILL ATT FÖRFATTARE MED VETLANDAANKNYTNING SKA FÅ LYSA”

Den 12 september är det dags för bokmässan i Vetlanda. Detta har aldrig skett tidigare, men har nu blivit möjligt genom författare Maria Bielke von Sydow.
– Jag tycker att det är viktigt att visa upp vad vi har i Vetlanda.

När Maria lämnade Vetlanda för tjugo år sedan hörde hon ofta att människor talade om att det aldrig hände något i Vetlanda.
– Så när jag kom tillbaka för två år sedan upptäckte jag vilken fantastisk stad Vetlanda egentligen är med så många möjligheter till olika aktiviteter, så som musik, idrott och mycket annat. Men någon bokmessa fanns ju inte. Inte så konstigt kanske, men så tänkte jag att den kompetensen har ju jag som är van

projektledare och själv har stått på bokmässan i Göteborg, säger Maria.

Hon tog kontakt med Cecilia Hjort Athler på Tillväxt Vetlanda som tyckte att det var en bra idé.

– Det handlar inte om att ha stora dragplåster till bokmässan, utan jag vill att alla med Vetlandaanknytning ska få lysa, säger Maria.

Tio författare kommer att presentera sig och sina böcker.

– En del trodde att det inte skulle finnas så många författare att visa upp med Vetlandaanknytning. Men det har visat sig att det finns tre, fyra gånger fler än de som medverkar, avslutar Maria, som själv kommer att presentera sina böcker.



TOMAS, ANNA-KARI OCH HOLGER ÄR TRE AV DE TIO FÖRFATTARE SOM KOMMER ATT FINNAS MED PÅ BOKMÄSSAN I MORGON DEN 12 SEPTEMBER I NJUDUNGS GYMNASIESKOLA I VETLANDA.

”JAG NJUTER AV ATT SKRIVA”



Tomas Fransson finns med på bokmässan i Vetlanda där han presenterar sin senaste bok om författaren och statsjämsmannen Ragnar Thoursie.

Tomas Fransson är komminister i Vetlanda pastorat. Hans intresse för att skriva började egentligen när han gjorde sin doktorsavhandling 2006. Mycket av det han skriver handlar om historisk forskning, men också nutid.

– Mitt intresse är att förstå människan. Vad människan gör i bästa och i värsta fall, säger Tomas.

På bokmässan i Vetlanda kommer han att berätta om sin senaste bok, ”Den nya människan och den gamla” som kom ut förra året och handlar om författaren Ragnar Thoursie.

– Jag har behov av att skriva och tycker om att ta reda på saker. Jag läser väldigt mycket. Senaste stora läsoplevelsen är de nyligen utkomna översättningarna av Hans Falladas böcker som handlar om tyska mellankrigstiden. I arbetet blir det mycket facklitteratur om politik, ekonomi och religion, säger Tomas.

Han påpekar att det för honom är viktigt att inte bara ”snöa in” i kyrkans värld. Boken han kommer att presentera på bokmässan handlar inte så mycket om kyrkan. Det är istället om författaren och ämbetsmannen Ragnar Thoursie, verksam på Arbetsmarknadsstyrelsen, präglad av sin uppväxt i ett frireligiöst hem.

SKRIVARKURSEN ÖPPNADE UPP EN NY TILLVARO FÖR ANNA-KARI

I 42 år har hon arbetat som lågstadielärare. Först i Stockholm och sedan 1993 på Brunnsgårdsskolan i Vetlanda.

– Jag har hoppat ur sängen varje dag med glädje och älskat att jobba, säger Anna-Kari Laurén, nybliven pensionär och med ett steg in i författarvärlden.



Anna-Kari Laurén ser fram emot att få vara med på bokmässan och presentera den fackbok hon har skrivit tillsammans med fem andra som hon gått skrivarkurs tillsammans med.

Anna-Kari flyttade med familjen från Stockholm till en gård utanför Korsberga för 26 år sedan. Fick arbete direkt som lågstadielärare, först på Korsberga skola och Tomaslundsskolan, innan hon kom till Brunnsgårdsskolan där hon har arbetat fram till sin pensionering.

– Jag har trivts på Brunnsgård därför att personalen är så duktig, ungarna härliga och föräldrarna så bra. Men visst finns kärleken till Stockholm kvar.

Att skriva har alltid intresserat Anna-Kari som ofta skrivit ner små berättelser till sina elever på skolan.

– Men jag har också snott många roliga uttalanden från barnen i skolan, berättar hon.

En skrivarkurs för Maria Bielke von Sydow förändrade plötsligt livet.

– Jag blev så stimulerad och upptäckte att det var en bok jag ville göra.

Och nu har det blivit verklighet. Tillsammans med fem andra deltagare i skrivarkursen ger Anna-Kari nu ut en bok.

– Det är en fackbok på 200 sidor där man kan följa hela konceptet och utveckla sitt skrivande. Boken, som ges ut på Maria Bielke von Sydows förlag, kommer att vara tryckt och klar till bokmässan den 12 september, berättar Anna-Kari.

Hon lovordar Maria som ledare för skrivarkursen och säger att den har betytt mycket för henne.

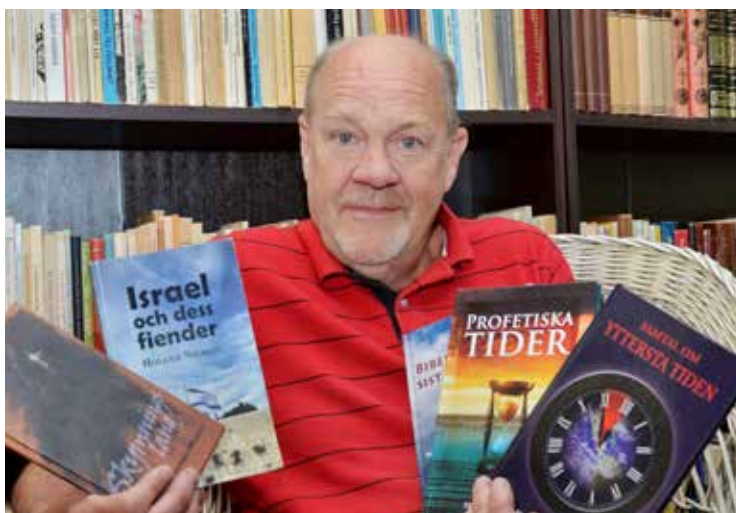
– För egen del kommer jag att skriva mera i framtiden, säger hon. Hemma i byråådan finns det noveller som Anna-Kari hoppas kunna göra om till romaner. Och all den glädje hon har fått möta genom sina elever finns också som ett stort skafferi inom henne.

– De roliga historierna pockar på. Så man vet aldrig vad det blir, avslutar Anna-Kari.

”VI GÅR MOT ALLVARLIGA TIDER”

En nyhetssändning på radion en måndagsmorgon i juni månad 1967 ledde till en vändning i livet. Några år senare lämnade han jobbet som vvs-ritare i Tranås och följde sin kallelse. I dag kan han se tillbaka på evangelisation, inte bara i Sverige utan också ute i Europa, Indien och Kenya.

– Det är ett fantastiskt liv jag har fått vara med om i Jesu tjänst, säger Holger Nilsson, som förutom evangelist också är debattör och författare.



Vid Holger Nilssons bokbord på bokmässan kommer det inte bara att finnas böcker med djup och allvar. Boken om Magnus på Maskingatan kan locka till många skratt.

Hans hem på Maskingatan är fyllt av bokhyllor med prydligt insatta böcker. Själv skriver han mycket och kan se tillbaka på tio utgivna titlar under de senaste åren. Mellanösterndebatten fångar honom mycket och han menar att judarna har blivit världens hackkycklingar.

– Redan på 1300-talet skyllde de digerdöden på judarna. Därför ville jag redan som tjugoföråring träda upp för Israel, säger Holger.

Boken ”Fåtöljresan” är inte bara självbiografisk, den har också ett budskap. Holger betonar att händelserna i boken har inträffat och han konstaterar att ibland överträffar verkligheten dikten.

Vill varna

Han påpekar att allt hänger på en skör tråd i världen i dag.

– Vi går mot allvarliga tider och jag vill varna för det som komma skall. Se bara på Ryssland och IS (Islamiska staten). Ondskan kommer att kulminera, säger han och om detta skriver han i ”Samtal om yttersta tiden”.

Den boken kommer bland andra att finnas med på bokmässan, precis som ”Israel och dess fiender” samt ”Skymningsland” som börjar formas på julafton för femton år sedan vid samma klockslag som Kalle Anka brukar visas på tv.

– Jag ifrågasätter Kalle Anka som julbudskap och precis när programmet sändes började det rimma i mitt huvud och jag skrev ner fyra dikter. Det blev en fin julkapp från Gud, konstaterar han.

På bokmässan kommer det inte bara finnas allvarliga böcker på Holgers bokbord. Boken om Magnus på Maskingatan kan locka till många skratt och handlar om grannpojken uppväxt.



Cecilia Hjort Athler är verksamhetsansvarig för Tillväxt Vetlanda och är full av idéer. I morgon står hon som värd för en hälsomässa i Vetlanda.

CECILIA VILL SÄTTA VETLANDA PÅ KARTAN OCH SLIPPA HÖRA: "HÄR FINNS INGET ATT GÖRA"

Man ska vara lite galet klok. Jag vill vara förståndig, men inte tråkig. Det är en önskan som Cecilia Hjorth Athler har. Hon är kvinnan som fixar till att det händer både smått och stort i Vetlanda.

– Gör vi något för att sätta Vetlanda på kartan är det bra för näringslivet, konstaterar hon.

Cecilia arbetar som verksamhetsansvarig för samverkansprojektet Tillväxt Vetlanda på Näringslivsbolaget NUVAB i Vetlanda. Att skapa möten mellan människor ser hon som sin främsta uppgift och är full av idéer. På försommaren arrangerade hon en tävling mellan företag och kommun med tävlingen "På VetlandaSpåret". Det skedde på Scenkanten, på Bibliotekstorget, dit många Vetlandabor sökte sig för att vara

med och heja fram de tävlande lagen. Senare under sommaren var det dags för "Sommarpratarna" på Scenkanten och i morgon är det hälsomässan som Cecilia har administrerat fram.

– Det var gymnastiklärare Björn Candestam som kom till mig med idén. Vi bildade en arbetsgrupp och bjöd in Vetlandaföretag som arbetar med hälsa, berättar Cecilia.

Själv ser hon att hälsa kan vara mycket. – Exempelvis en mil i skogen eller att krypa upp i soffan och läsa en bok. Med hälsomässan vill Cecilia försöka att nå alla målgrupper.

– Därför presenterar vi olika former av hälsa. Det blir en mötesplats för hälsa. Allt från vårdcentraler, tandläkare till biodlare och räddningstjänst.

En positivare attityd

När hon får frågan vad det innebär att vara klok, svarar hon med ett gott leende:

– Jag tycker att man kan vara lite galet klok. Då menar jag på ett humoristiskt sätt. Jag vill vara förståndig, men inte tråkig, säger Cecilia.

När det gäller vishet vill hon lära sig lite av det varje dag.

Hon är glad över att hon kan skymta en positivare attityd hos Vetlandaborna. Vid en omröstning ute i landet om vilken av landets 290 kommuner är bäst att bo i, hamnade Vetlanda på plats 109.

– Det är en klar förbättring. Förra året hamnade Vetlanda på plats 154. Förr sa man ofta "Här finns inget att göra". Nu är attityden positivare. Det gläder mig, avslutar Cecilia.

MUSIKSTUND OCH BAKLUCKELOPPIS I BJÖRKÖ

Björkö hembygdsförening och kyrkan i Björkö gick ihop en lördag och bjöd på en fin musikstund och bakluckeloppis.

Medea Lindgren stod för sången och Julia Jonsen höll en andaktstund i Björkö kyrka.



Gunilla Estberg hade kommit för att sälja handväskor och skor. Anita och Christer Rudwall kom förbi för att se om det fanns något intressant.



Medea Lindgren sjöng vackert i Björkö kyrka innan det var dags för bakluckeloppis nedanför kyrkan.



Maria Hedenberg har skrivit tusentals artiklar i Vetlanda-Posten och Smålands-Tidningen, men då under namnet Honkanen. Hon drabbades av utmattningssyndrom och har nu skrivit en bok om vägen dit och tillbaka.

MARIA HAR SKRIVIT BOKEN FÖR ATT HJÄLPA ANDRA

"DET VAR JOBBET OCH ARBETSSITUATIONEN SOM GJORDE MIG SJUK"

Kraschen kom som en total överraskning hösten 2011. Symtomen hade funnits där under en lång tid med sömnbrist, huvudvärk och yrsel, men Maria körde bara på. Efter flera år kan hon se klart på vad det var som hände. I morgon finns hon med på Hälso-mässan i Norrgårdshallen i Vetlanda där hon berättar om vägen tillbaka.

Maria Hedenberg arbetade som journalist på Smålands-Tidningen i Eksjö, men minns inte så mycket av det som hände hösten 2011. Redan under våren hade hon känt sig mycket trött. Tidningen hade genomgått en stor omorganisation och Maria hade gått från reporter till arbetsledare.

– Jag blev mellanchefer och kraven och arbetsbördan blev högre. Jag hade då arbetat som journalist i tjugo år och älskade verkligen mitt jobb, säger Maria. Hon var van vid att ha många bollar i luften, men nu kände hon att det inte alls gick.

– Jag sökte för huvudvärk och trötthet på vårdcentralen. Läkaren gjorde en grundlig undersökning, prover togs och provsvaren var normala.

Maria frågade doktorn om hon kanske skulle vara hemma och sova i kapp en vecka, men det tyckte doktorn absolut inte utan rådde Maria att bara stressa ner lite.

– Tänk om jag ändå hade vetat, säger Maria, som några veckor efter läkarbesöket plötsligt blev mycket yr på jobbet utan att hon rörde sig.

– Jag tog mig ut i bilen och körde den dryga milen hem. Då äntligen förstod jag att jag behövde hjälp.

Hon fick hjälp på Företagshälsan där man konstaterade utmattningssyndrom.

– De förklarade för mig att min hjärna måste vila och jag sov och sov.

Efter en månad trodde Maria att det var dags att återvända till jobbet, men det tog fem månader innan hon med små steg kunde ta sig vidare.

– Jag började då arbeta ett par timmar om dagen, säger Maria och stannar upp lite i samtalet innan hon fortsätter:

– Jag saknar mina arbetskamrater väldigt mycket.

Så berättar hon vidare om hur hon blev nyhetsreporter igen på halvtid och tempot skruvades upp. Efter ett år arbetade hon 75 procent.

Föreläser tillsammans med sin läkare

– I samband med detta var det dags för ny omorganisation, man skulle säga upp ytterligare folk och en del skulle köpas ut. Då bestämde jag mig. Jag skulle ta en plats på detta tåg. Jag gick in till chefen och sa: "Säg upp mig". Tiden gick och det dröjde innan jag fick besked. Dagen före valborgsmässoafton 2013 gjorde jag min sista arbetsdag på tidningen.

Sedan dess har hon startat det egna företaget HedenbergMedia, som är tänkt att hon ska driva på deltid. För en månad sedan började hon arbeta halvtid inom sociala sektorn i Eksjö kommun.

I januari i år gav hon ut boken "En vägg kommer sällan ensam", där hon berättar öppet om tiden före och efter sjukdomen. Nu är hon också ute och föreläser, ibland tillsammans med sin läkare Carina Linderfalk. Under Hälso-mässan i Vetlanda framträder hon emellertid på egen hand.

Maria brukar ofta få frågan om hon kan vara säker på att det var jobbet som gjorde henne sjuk. Då svarar hon:

– Jag vet med säkerhet att det var jobbet.

SPRINGPOJKEN SOM BLEV LÄKARE

Han började sin yrkesbana som springpojke på ICA i Vetlanda. Efter studenten läste han ekonomi och blev senare butiksägare. Men han bar på en dröm sedan länge. Efter några år som butiksägare tog han steget och började studera. I våras blev han klar och är nu läkare på Höglandssjukhuset i Eksjö.

– Visst var det ett klokt beslut att läsa till läkare som jag alltid drömt om att bli, säger David Johansson.

Man brukar tala om att bakom varje framgångsrik man finns en kvinna. Så är det också i Davids fall. När han var springpojke på ICA jobbade Maria i kassan. Det var så allt började. Sedan har hon funnits vid hans sida i alla år och de kan glädja sig åt barnen Christopher, 18, Wilma, 12 och Alwar, 11 år. Maria har studerat till sjuksköterska ett halvår och innan dess jobbade hon natt som personlig assistent.

Vi sitter vid köksbordet i deras trevliga hus på landet utanför Myresjö. Wilma och Alwar äter muffins. Kattungen Sigge har smitit ut genom dörren och har hoppat upp på fönsterblecket och kikar nu in i köksfönstret.

– När jag tog studenten trodde jag att jag kunde allt, men har insett att klokhet kommer med åren, säger David. Han önskar att han kunde föra över den erfarenhet han har skaffat sig på sina barn.

– Det är synd att de yngre inte vill lyssna, men jag vet ju själv hur det var, säger han.

Maria nickar instämmande och tillägger:

– Jag tror att man kommer längst med att lyssna.

Flytande sjukhus

Maria och David är glada att sommaren är här. Det senaste halvåret har varit mycket tufft. Maria var inne på sin första termin med studier till sjuksköterska och David på slutsputten på sin läkarexamen.

– När det var dags för tentamen var vi tvungna att stänga av allt. Så var det för oss båda, säger David och tillägger:

– Nu blir det lättare när jag är klar.

Maria tittar varmt på David och säger:

– Han har idéer hela tiden.

– Ja, det har jag, men det är Maria jag brukar lyssna till vad hon tycker. Hon är klok, säger David.

Så berättar Maria att David nyss köpt en kanot som han ska paddla längs Emån till ostkusten.

När framtiden kommer på tal och David får frågan var han helst vill tjänstgöra som läkare, svarar han:

– Jag blir nog kvar i Eksjö hela livet. Vi får se vad det blir för specialitet, säger han.

Men det finns något annat också som Maria och David tänker på ibland.

– Det är att Maria och jag ska följa med ett skepp som åker runt Afrikas kust.

Det är ett flytande sjukhus och drivs av en kristen amerikansk organisation. Det är en dröm när barnen är stora.



”– Klokheten
kommer med
åren”

Har du någon förebild
som står för klokhet och vishet?



Daniel Berner
Ny föreståndare i Pingstförsamlingen, Vetlanda:
”Min fru. Henne bollar jag det mesta med”.



Dan Borg:
”Martin Luther King”



Marcus Jansson:
”De som varit med länge i församlingen, exempelvis
Roland Nelsson.



Roland Nelsson:
Min förebild är den som för sitt eget samvete och omgivningens
bästa vågar bryta mot fäderneärvda traditioner som hindrar
överföring av Gudskunskap till en ny generation. Tyvärr är sådana
förebilder oftast alltför lågmälda. Därför är vår goda kultur hotad.

FAKTA MONICA SAMUELSSON:

- Familj: Gift med Håkan Samuelsson
- Barnen Linnea 17, Albin 15, Malin 12, Ebba 1 år i oktober.
- Aktuell sommarpratart på Scen-kanten.
- Större delen av 1990-talet programledare och reporter på TV 4 Jönköping/Borås.
- Skriver, sedan slutet av 80-talet, för en rad olika tidningar.
- Redaktör för Erikshjälpens tidning sedan 1999.
- Ledamot i kommunfullmäktige i Vetlanda för KD.
- * Ledamot i Barn- och utbildningsnämnden.



MONICA BLEV TIDIGT FÄNGSLAD AV FARBROR ERIK

”FANTASTISKT ATT JAG FÅR VARA EN DEL AV DETTA STORA”

Någon som var både klok, vis och förstående var nog Farbror Erik som startade Erikshjälpen i skomakarhemmet i Gillberga i Högsby kommun. Monica Samuelsson som arbetar som redaktör för Erikshjälpens tidning sedan 1999 är stolt över att få vara med och arbeta för organisationen som tog sin början i en liten pojkes sjuksäng.

Erik Nilsson som blev Farbror Erik med Sveriges alla sjuka barn, led av blödarsjuka och fick långa perioder av sitt allt för korta liv ligga på sjukhus.

– Men Erik var grabben som inte klagade utan valde att uppmuntra istället. När han upptäckte att det var många andra barn som måste tillbringa långa tider på sjukhus började han att skicka hälsningar och små presenter till barnen, säger Monica. Adresserna fick han genom att lyssna på Sven Jerrings radioprogram Barnens Brevlåda.

Monica, som under åren varit ute och rest mycket som reporter för Erikshjälpens tidning, säger att berättelsen om Erik alltid tas emot väl.

– Att få vara en del av det arbete Erik startade är fantastiskt, säger Monica, som redan som liten flicka hörde talas om Farbror Erik.

– Jag satt med stora öron på första bänk i Filadelfiakyrkan i Huskvarna och lyssnade till besökare från Farbror Eriks Barnverksamhet.

Därför behövde Monica inte någon längre betänketid när hon, efter flytten till Vetlanda, fick frågan om hon ville skriva för Erikshjälpens tidning.

Läser gärna Ordspråksboken

Nu har Monica bott i Vetlanda sedan 1997 då hon gifte sig med sin Håkan. Det senaste året har varit spännande då familjen utökades med lilla Ebba i oktober förra



"Att jag får vara en del av det arbete som Farbror Erik skapade en gång från sin sjuksäng är fantastiskt", säger Monica Samuelsson, här tillsammans med minsta barnet Ebba.

året. När jag möter Monica hemma på Wilhelm Petris väg i Vetlanda har hon Ebba i famnen när hon välkomnar i dörren.

– Det har varit ett härligt år, säger Monica som även är mamma till Linnea 17, Albin 15 och Malin 12 år.

Den 5 augusti var Monica inbjuden att sommarprata på Scenkanten på Bibliotekstorget i Vetlanda. Då berättade hon om sin uppväxt och om sin väg till Vetlanda. Helt kort berörde hon också sitt engagemang i politiken. Hon sitter för Kristdemokraterna i kommunfullmäktige och har en plats i Barn- och utbildningsnämnden. Hon påpekar att det är viktigt att göra något bra av livet och hämtar själv kunskap, bland annat från Bibeln.

– Ordspårboken som rymmer mycket av Salomos vishet har 31 kapitel så det passar att läsa ett om dagen. Vishet är ju något som vi uppmanas att söka och när jag tänker på Eva Spångberg blir jag glad. Hon var också ett föredöme, när vi talar om vishet, säger Monica och kramar lilla Ebba.

Hon är medelpunkten i familjen nu och syskonen är lika måna som mamma och pappa att hon ska ha det bra.

Innan vi skiljs åt är det Farbror Erik som åter finns i Monicas tankar.

– Att, precis som Erik, få arbeta för att barn både i Sverige och runt om i världen ska få det bättre, det känns oerhört meningsfullt.



Stugan, som Erik bodde i tillsammans med sina föräldrar, brann ner för många år sedan. Men ladugården står likadan som den var på den tiden då Erik bodde här och skickade hälsningar och presenter till sjuka barn i Sverige.



Bild på Erik Nilsson som för hela Sverige blev Farbror Erik. Foto Erikshjälpen

MUSIKHELG FYLLDE KYRKAN I NÄVELSJÖ

Det blev något av en succé när församlingsrådet tillsammans med kantor Lisa Karlsson bjöd in till musikhelg i Nävelsjö kyrka.

Tägil och hans dotter Ingela och barnbarnet Minna inledde musikhelgen på fredagen med uppskattad musik och sång. På lördagskvällen strömmade människor till och kyrkan fylldes till sista plats när Jard och Carina Samuelson gästade kyrkan. Besökarna fick sjunga med i många av de kända läsarsångerna. Musikhelgen avslutades på söndagskvällen med Jonathan Granefält och Olivia Seger som sjöng och spelade folkvisor på gitarr och flöjt. Här fick också besökarna sjunga med.



På lördagskvällen fick extrastolar sättas in i kyrkan när Jard och Carina Samuelson gästade Nävelsjö kyrka.

Ingegärd Wern, Björkö Missionsförsamling, komminister Runo Bengtsson och Gunnel Karlsson, Ulriksdals Missionsförsamling är överens om att man behöver varandra.



SAMARBETE ÖVER GRÄNSERNA I BJÖRKÖBY

I Björköby har de olika församlingarna under flera år haft gemenskapsträffar som senare utvecklats till ett bredare samarbete.

Nu går de till varandra och firar gudstjänst regelbundet och något som anses värdefullt är den gemensamma bibelstudiegruppen.

Sedan Filadelfiaförsamlingen lade ner sin verksamhet för snart ett par år sedan är det Ulriksdals och Björkö missionsförsamlingar som samarbetar med Svenska kyrkan. Först hade man gemenskapsträffar, ett samarbete som sedan har utvecklats genom åren. Nu firar man tillsammans gudstjänst varannan månad och då turas församlingarna om vem som står för värdskapet. Varje år i januari firar man tillsammans en ekumenisk helg.

– I januari nästa år kommer Siewert Öholm till oss. Så får vi inte glömma att vi på nyårsafton firar en ekumenisk nyårsbön i kyrkan, berättar Runo Bengtsson

I Björkö Missionsförsamling är det tio medlemmar och i Ulriksdals Missionsförsamling åtta medlemmar.

Ingegärd och Gunnel berättar att medlemmarna själva sköter om vaktmästarsysslor. På frågan om de klarar alla sysslor, svarar Gunnel med ett gott leende:

– Ja, det är duktiga fruntimmer och karlar.

När det är Missionsförsamlingen som bjuder in till gudstjänst har man märkt att det kan vara svårare för de personer som brukar gå i Björkö kyrka att komma.

– Det är som att tröskeln är lite för hög

för folk att komma till missionshuset, säger Gunnel.

Något som är mycket uppskattat, enligt Ingegärd och Gunnel, är den bibelstudiegrupp som Runo Bengtsson är ledare för varannan onsdag i prästgården.

– Det är faktiskt femton år sedan den startade, säger Runo.

– Och närvaron är mycket hög. Alla tycker att det är viktigt att komma. Bara sjukdom kan ge hinder, tillägger Ingegärd.

Man har bildat ett ekumeniskt råd som träffas tre gånger om året för att samordna verksamheten.

– Då blickar vi både bakåt och in i framtiden. Det är viktigt att vi rättar oss efter varandra med våra verksamheter så att vi inte kolliderar, avslutar Gunnel. Ekumenik sker också i Vetlanda. Se artikel sida 16.

”VIKTIGT ATT MÄNNISKOR INTE FRYSER IHJÄL”



Tomas Fransson

Antingen man kommer från Nässjö eller Rumänien och inte har någonstans att sova måste de få tillfällig hjälp. Det menar komminister Tomas Fransson, som ingår i Kyrkhjälpen.

Vetlanda kristna samarbetsråd startade initiativet till Kyrkhjälpen. Inriktningen på arbetet är inte riktigt klar ännu, förklarar Fransson, men berättar att det är flera aktörer, så som räddningstjänsten och Röda Korset som ingår i hjälpen

för att underlätta för de människor som kommer till Vetlanda för att be om hjälp.

– Det är av många olika anledningar de kommer till Sverige. En del kanske behöver hjälp till tandvård, bostaden i hemlandet eller bara mat till sin familj, säger Fransson och påpekar att det viktigaste måste vara att vi kan ordna tillfällig övernattning så att ingen behöver frysa ihjäl.



Annelie Sjödin Wickstrand, stins i Vetlanda, vill med boken hon debuterat med visa att det under ytan inte alltid är som man tror.

STINSEN SOM BLEV FÖRFATTARE

Som stins gäller det att fatta de rätta besluten och däri ligger nog både klokskap, vishet och förstånd. Det vet Annelie Sjödin Wickstrand, som är stins vid järnvägsstationen i Vetlanda. För ett år sedan debuterade hon också som författare med boken "Bekännelsen".

– Jag skrev boken för att få frid i min själ och komma undan människor som jag kände inte ville mitt väl. Nu när boken är klar kan de här människorna säga vad de vill utan att komma åt min själ. Nu känner jag mig fri, säger Annelie.

Har du tur kan du stöta på Annelie till vardags när hon vinkar av tågen på Vetlanda station.

Innan Annelie bestämde sig för att skriva boken kände hon att hon måste göra något åt sin situation.

– Jag ville få bort människor som höll på att äta upp mig. Jag tänkte, att antingen klättrar jag över kanten eller ner i hålet. Inte ens min familj visste hur dåligt jag mådde, säger Annelie.

Hon började skriva på boken "Bekännelsen" för fyra år sedan.

– Jag vill visa att det under ytan inte alltid är som man tror.

Hårdare klimat

Hon poängterar att hon inte har några behov av att synas.

– Men vill bli sedd. Det behöver alla,

inflikar hon.

Annelie bor med sin stora familj i Björköby där hon bland annat är engagerad i kyrkokören tillsammans med sin man Bengt. De fyra barnen är ofta med Annelie och Bengt och sjunger vid olika evenemang.

Annelie funderar mycket över livet och är orolig över hur hon kan se hur klimatet har hårdnat i samhället.

– Ibland blir jag så trött när jag ser att mycket i dag bara handlar om pengar. På frågan om det blir någon mer bok framöver, svarar Annelie:

– Jag har faktiskt börjat på en.

SYFÖRENINGEN BJÖD PÅ RESA MED HÄST OCH VAGN

Näsby kyrkliga syförening har gjort sig känd genom att gå sin egen speciella väg. För något år sedan planerade de en flygtur för ortsborna. En söndag i augusti var det dags för ett nytt grepp. Då bjöd de in Näsbyborna på en resa med häst och vagn runt Näsby, som blev mycket lyckad.

Intresset för att följa med på skjutsen med häst och vagn blev så stort att man var tvungen att säga nej till en del som ville åka med.

Ursula Gidenstam, som är ordförande i syföreningen och pensionerad präst, berättar att hon tycker att det är viktigt att göra något på hemmaplan.

– Pengarna vi jobbar in vill vi satsa på folket i byn istället för att skicka iväg

dem, säger hon.

Turen med häst och vagn började på kyrkbacken i Näsby och gick sedan runt sjön. Första stoppet var vid Flishults sädsmagasin. Där intogs lunch och Ivan Karlsson berättade lite historia om Flishult. Sedan gick färden vidare till kvarnstugan. Solen sken från en klarblå himmel och humöret var på topp hos de entusiastiska resenärerna. Hästen som drog den ena vagnen hette Johannes och var sex år, men redan trött. Därför gick det åt många glada historier på vagnsflaket då resan tog många timmar.

– Det blev en jättetrevlig dag. Allt var så bra det bara kunde bli, säger Berit Källqvist som var på utflykt tillsammans med maken Sören och dottern Désiree.



Berit och Sören Källqvist var mycket förväntansfulla inför färden ut i det blå med häst och vagn.



Många ville åka med när Näsby kyrkliga syförening bjöd på hästskjuts.



Måns Norrsén, Sofia Jönsson och Martin Sanfridsson har under fem veckor gjort praktik i Vetlanda och har haft kyrkoherde Peter Åström som sin ledare. "Det har varit en lärorik tid", säger ungdomarna.

SOFIA, MÅNS OCH MARTIN BLIVANDE PRÄSTER

"VI HAR BLIVIT SÅ VÄL MOTTAGNA"

Sofia, Måns och Martin är tre blivande präster. Under fem veckor i sommar har de varit praktikanter hos kyrkoherde Peter Åström i Vetlanda.

– Det har varit mycket lärorikt att vara här, tycker ungdomarna.

Det var på en pilgrimsvandring som Sofia Jönsson kände att det var präst hon ville bli. Då arbetade hon som narkosköterska på Höglandssjukhuset i Eksjö. Men innan dess hade hon hunnit med att pröva på mycket. Hon är döpt och konfirmerad i Hakarps församling i Huskvarna och gick tidigt med i kyrkans unga. Studerade till sjuksköterska och jobbade i Norge i fyra år. Sedan läste hon vidare till narkosköterska och körde ambulans. Studerade till vårdlärare och undervisade i medicin- och sjukdomslära.

– Så för sex år sedan kände jag att det var något som saknades i mitt liv. Då

gick jag kontinuerligt i Hakarps kyrka där jag känner mig hemma.

Vid den tiden hade Sofia arbetat elva år som narkosköterska. Beslutet att läsa till präst kom på pilgrimsvandringen. Hon sökte in på teologiska fakulteten i Göteborg och blev antagen som reserv. – Först jobbade jag åttio procent och pluggade tjugo. Nu har jag bestämt mig för att läsa på heltid. Jag känner att det är präst jag vill bli, säger Sofia.

"Det var konfirmationen som ledde mig"

Måns Norrsén kommer från Oskarshamn och studerar i Lund. Han tycker att det har varit värdefullt att få följa Peter i vardagen med dess rutiner.

– Och få veta hur han skriver sina begravnings- och bröllopstal, säger Måns. Han berättar att det var konfirmationen som ledde honom.

– För mig klickade det ganska snabbt. Jag fann en fin gemenskap och det fanns

något utöver det vanliga som lockade. Så var Måns med på ett konfirmationsläger på Visingsö 2011.

– Där fick jag tanken på att jag skulle bli präst. Det fanns inte tidigare i min världsbild, men året efter började jag plugga, berättar Måns.

Martin Sanfridsson är uppväxt i Jönköping.

– Jag har ingen kristen uppväxt, men kände att jag ville konfirmeras så 2007 både döptes och konfirmerades jag. Sedan fortsatte jag som konfirmandledare och kyrkvaktmästare.

När han gått ut första året på gymnasiet och hade sommarlov minns Martin att han sa till någon att han ville bli präst. Efter gymnasiet läste han Svenska kyrkans grundkurs och nu har han studerat ett år i Uppsala.

– Här i Vetlanda har det varit spännande, kul och lärorikt, säger Martin och får medhåll av sina kamrater.



Kyrkoherde Peter Åström lämnade över ett vackert smycke till Charlotte Waldo Eriksson för trogen tjänst i 25 år.

Aldrig kunde hon väl ana att telefonsamtalet på våren 1990 skulle leda till att hon tjugofem år senare uppvaktas för trogen tjänst i Vetlanda pastorat. Fortfarande är hon ung och kan ha många år kvar att verka.



Charlotte är väl förtrogen med Näsby kyrka och känner sig hemma på orgelpallen här.

CHARLOTTE 25 ÅR PÅ ORGELPALLEN

”JAG HAR ALLTID ÄLSKAT MITT ARBETE”

– Det var dåvarande kyrkoherden Bengt Lindwall som ringde till mig och frågade om jag kunde tänka mig att ta en tjänst som kyrkomusiker i Vetlanda pastorat. Jag tackade ja, och det har jag aldrig ångrat, säger Charlotte Waldo Eriksson.

Då när telefonsamtalet kom hade Charlotte en tjänst som kyrkomusiker i Stenberga. Ganska snart var hon på plats i Näsby och Vetlanda. På den tiden delades tjänsten med kantor Birgitta Nygren.

Under sina tjugofem år har Charlotte arbetat upp verksamheten rejält. Näsbykören, som då hade sex medlemmar när hon kom, har utökats till tjugofem. Frågar man människor om de känner till Näsby kyrka så är det Näsbykören som alltid framhålls. Likadant är det med barnkören som hon också lyckats att engagera många barn till. Sommarkyrkan i Näsby, som har funnits sedan tolv år tillbaka, är också Charlottes verk.

– Det är hon som sitter ensam i sin

kammare och lyckas att få hit de bästa artisterna. Utan henne hade vi aldrig lyckats och vi är så tacksamma så länge hon håller på med detta, säger Anne Adolfsson, församlingsrådets ordförande i Näsby.

En omorganisation har gjorts under våren som innebär att Charlotte nu inte längre får vara kvar i Näsby i den utsträckningen som tidigare.

– Jag tycker att det är tråkigt att jag inte längre får följa mitt livsverk, säger Charlotte.



STÖLDER PÅ KYRKOGÅRDAR

Flera anmälningar har kommit in till polisen om stöld av blommor på både Skogs- och Kapellkyrkogården.

Biträdande kyrkogårdschef berättar att på några gravar sker det en systematisk stöld.

– Det är gravar som vi planterar på och som vi kan se hur någon ryckt upp plantorna och slängt dem i soptunnan. Det har skett vid upprepade tillfällen. Charlotte Karlsson hoppas att de som rycker upp blommor och stjäls från urnorna ska inse hur fel det är att stjäla på en kyrkogård.



Charlotte Karlsson som arbetar på kyrkogårdsförvaltningen i Vetlanda, är ledsen när hon ser hur planter stjäls från de urnor som hon planterat i minneslundan på Skogs- och Kapellkyrkogården.



Biträdande kyrkogårdschef Jan-Olof Albin

SISTA ORDET...

Vad blir man klok av, varifrån kommer förståndet och vem är egentligen vis?

Blir man kanske vis av att läsa bibeln, klok av att studera vid Universitet och förständig med åren?

För ett antal år sedan gick jag vilse i svampskogen. Jag och min man hade nyligen träffats och jag ville visa honom vilken bra kantarellfinnare jag är så vi körde ut mot mina gamla sommarstugetrakter, Bjådesjö utanför Myresjö. Vi delade på oss vid skogsbrynet och skulle åter ses vid bilen efter en halvtimme. Jag började gå och var förvissad om att jag strax skulle återvända med korgen full, jag visste ju precis alla ställen där skogens guld fanns. Nog hade skogen förändrats en del men jag rundade bergskränet och fortsatte mot mitt favoritställe.

Plötsligt kände jag inte igen stenarna, träden och mossan. Ändå fortsatte jag en bit till. Till slut var jag helt vilse. Hade ingen aning om vilket håll jag kom ifrån eller vart jag skulle gå. Inte vet jag hur länge jag gick, men det kändes som eoner av tid.

Paniken började komma, chocken var stor, aldrig hade jag gått vilse i skogen och detta var dessutom "min" skog där jag hittade sedan barnsben. Till slut kom jag fram till en skogsväg och då skulle man kunna tro att allt var löst. En väg leder ju alltid någonstans. Men jag kände mig inte alls trygg, jag var skräddad och rädd.

Maria Bielke von Sydow, författare och skribent med Sista Ordet i Vetekornet.

Jag gick åt vänster på skogsvägen, vände och gick tillbaka, gjorde så ett par gånger men valde sedan den ena riktningen.

Efter vad som verkade vara en evighet kom jag fram till en grind vars utseende verkade bekant. Jag förstod att jag var på ägorna till en gård jag var förtrogen med. Men det tog ytterligare en bra stund att ta sig tillbaka till bilen. Jag hade hamnat riktigt långt bort.

Det värsta med händelsen var att jag trodde att jag hade koll, att jag var klok, vis, förständig och hade kunskap om markerna. Men jag hade orienterat helt fel och inga kantareller hade jag med mig heller när jag kom tillbaka matt och trött. Händelsen påverkade mig mer än vad jag kunde föreställa mig. I skogen var jag helt förtvivlad, rådvill och maktlös.

Så glad jag var över att komma tillbaka till det välkända. Bilfärden hem kändes underbar, min mans sällskap var tryggheten själv och kantarellerna (min man hade hittat på sin tur) som vi åt på kvällen smakade gudomligt.

Jag har läst bibeln, studerat vid Universitet och börjar närma mig de femtio åren och av detta har jag säkert blivit vis, klok och förständig. Men jag tror att händelsen i skogen gav mig minst lika mycket. För att genom att tappa fotfästet en stund och känna mig liten, ensam och sårbar blev jag känslomässigt vis och klok och fick ett bättre förstånd att uppskatta de under som min vardag vanligtvis innehåller.

KRÖNIKA

INFO

FÖRSAMLINGSGÅRDEN SKEPPET

Storgatan 58, 574 31 Vetlanda

PASTORSEXPEDITIONEN

Åsa Silfversten Elmersson vetlanda.pastorat@svenskakyrkan.se

76 37 01 asa.elmersson@svenskakyrkan.se

PRÄSTER

Kyrkoherde och prost Peter Åström

76 37 02 peter.astrom@svenskakyrkan.se

Komminister Runo Bengtsson

76 37 08 runo.bengtsson@svenskakyrkan.se

Komminister Göran Wiking

76 37 07 goran.wiking@svenskakyrkan.se

Komminister Katarina Niklasson

76 37 06 katarina.niklasson@svenskakyrkan.se

Komminister Tomas Fransson

76 37 17 tomas.fransson@svenskakyrkan.se

DIAKONER

Nina Wickström

76 37 09 nina.wickstrom@svenskakyrkan.se

Fredrik Näverbrant

76 37 11 fredrik.naverbrant@svenskakyrkan.se

BARN OCH UNGDOM

Arbetsledande pedagog Ewa Willberg 76 37 16 ewa.willberg@svenskakyrkan.se

Församlingspedagog Daniel H. Hjartberg 76 37 18 daniel.hjartberg@svenskakyrkan.se

Församlingspedagog Magnus Svensson 76 37 19 magnus.svensson@svenskakyrkan.se

KYRKOMUSIKER

Organist Fredrik Albertsson

76 37 12 fredrik.albertsson@svenskakyrkan.se

Kantor Charlotte Waldo Eriksson

76 37 15 charlotte.waldo@svenskakyrkan.se

Kantor Heléna Svenson

76 37 14 helena.svenson@svenskakyrkan.se

Kantor Lisa Karlsson

76 37 13 lisa.karlsson@svenskakyrkan.se

Musiker Ulla Bengtsson

76 37 44 ulla.m.bengtsson@svenskakyrkan.se

KAMERALA AVDELNINGEN

Kyrkokamrer Annika Magnusson

76 37 03 annika.e.magnusson@svenskakyrkan.se

Ekonomiassistent Ulla Herdin

76 37 04 ulla.herdin@svenskakyrkan.se

FÖRSAMLINGSGÅRDEN SKEPPET

Kök

76 37 05

Vaktmästare Inger Lindberg

76 37 24 inger.lindberg@svenskakyrkan.se

Husmor Bodil Lövgren

76 37 27 bodil.lovgren@svenskakyrkan.se

KYRKOGÅRDSFÖRVALTNING

Kyrkogårdsexpedition

76 37 31

Exp.tid måndag-fredag 10-11

Roger Ljungqvist, kyrkogårdschef

76 37 33 roger.ljungqvist@svenskakyrkan.se

Jan-Olof Albihn, bitr. kyrkogårdschef

76 37 34

Bo Lindgren

76 37 35

Daniel Hildorsson

76 37 36

Johnny Hillström

76 37 37

UPPSTÅNDELSEKAPELLET

Begravningskapellet

76 37 32

KYRKOVAKTMÄSTARE

Vetlanda: Inger Lindberg

76 37 24

Ekenässjön: Per Jonsson

76 37 22

Ekenässjöns församlingsshem

76 37 20

Näsby: Ellinor Gillisson

76 37 28

Nävelsjö: Roger Johansson, arb ledare

76 37 25

Nävelsjö kyrkstuga

76 37 10

Björkö: Agneta Holm

76 37 26

VILDEVINET

Anneli Josefsson

76 37 41

Renate Sollin

LÄTTEBO FÖRSKOLA

Förskolan

76 37 30 lattebo.forskola@svenskakyrkan.se